

Các y tá của bệnh viện Mt. Sinai dùng bao rác làm áo chống siêu vi trùng corona khi việc cung cấp áo choàng không đủ, tháng 3 năm 2020.

ÀO GIÁC “DÉJÀ VU” THÁNG TƯ

Nguyễn Diễm Nga, K17/2

Tháng Tư trong tâm tưởng của những người Việt xa xứ vốn đã buồn, nay lại càng buồn hơn giữa mùa đại dịch.

Trong những ngày cuối tháng ba ngồi nhà tuân hành lệnh “trú ẩn tại gia” (shelter-in-place) do Thống Đốc Tiểu Bang California Gavin Newsom ban hành, tôi lan man nhớ về hồi ức Tháng Tư Đen buồn bã trong quá khứ cách đây 45 năm, rồi nghĩ đến những ngày Tháng Tư trước mắt vẫn còn đầy hiểm họa, bất giác thảng thốt giật mình với hai chữ “déjà vu”.

Đây là những chữ gốc tiếng Pháp mang ý nghĩa “đã thấy” (already seen).

“Déjà” (adv) = đã (Il est déjà tard = it is already late = đã trễ rồi)

“Vu” = participe passé của động từ voir (see)

“Déjà Vu” là một danh từ tâm lý học diễn tả một ảo tưởng (illusion): một người tưởng mình đã thấy một cảnh vật gì, mà thực sự chỉ mới trải qua lần đầu, tức là mình có cảm tưởng đã từng qua kinh nghiệm này rồi.

“Déjà vu” cũng có nghĩa một cảm tưởng đã trải qua hay đã thấy. Trong cuốn Psychopathology of Everyday Life xuất bản năm 1901, nhà phân tâm học Sigmund Freud giải thích rằng cảm tưởng này tương ứng với việc nhớ lại một giấc mộng trong tiềm thức (subconscious daydream).

Sở dĩ tôi “dài dòng văn tự” về hai chữ này như vậy, là bởi vì trong tiềm thức tôi đẩy lên một nỗi niềm vừa lo sợ, vừa căm phẫn khi đối đầu với một kẻ thù “đã từng gặp” nay “đội lốt” dưới một lớp áo mới độc ác, hung hiểm và tinh vi hơn xưa.

Ngày 11 tháng 3 năm 2020, tổ chức Y Tế Thế Giới WHO (World Health Organization) chính thức công nhận về mức độ “pandemic” của loại vi khuẩn gớm ghiếc có rất nhiều tên gọi này khi nó hoành hành trước đó tại nhiều quốc gia gieo rắc thương vong và hoang mang sợ hãi khắp thế giới.

Mãi cho đến hôm nay, tên gọi chính thức của loài siêu vi khuẩn “vô hình” này vẫn gây nhiều tranh cãi:

- Corona virus
- Wuhan virus (Virus Vũ Hán, cúm Vũ Hán - địa danh xuất phát những nạn nhân đầu tiên)
- NCoV-2019
- Covid-19
- Chinese Virus

Chàng trai trẻ Joshua Wong, một trong những người dẫn đầu cuộc đấu tranh tại Hongkong đã diễn giải trên Twitter của mình như sau:

“If we can't name it as Wuhan Virus, here is my understanding on COVID-19:

C hina
O riginated
V irus
I n
D eceMBER
19”

(Vi khuẩn xuất phát từ Trung Quốc ngày 19 tháng 12.)

Tổng Thống Trump của Hoa Kỳ cũng đang cân nhắc xem ông có nên tiếp tục gọi đó là “Chinese Virus” hay không? Thoạt đầu, ông hết sức tức giận và gọi như vậy khi có một nguồn tin từ Trung Quốc đổ lỗi cho rằng những quân nhân Mỹ là những người đầu tiên gieo mầm bệnh. Sau đó, ông tuyên bố ông đang nghĩ đến ảnh hưởng an sinh của cộng đồng người Hoa khắp thế giới.

Bạn đọc thấy không? Rõ ràng “ảo giác” này không phải của riêng tôi!

Chất “đề kháng dân tộc” ắt hẳn đã có trong tôi từ ngày mở mắt chào đời kết quả từ “một ngàn năm đô hộ” vì thế cứ theo trực giác mà trỗi dậy, dâng lên trong lòng buốt nhói.

Hãy tìm hiểu về “kẻ thù chung” của nhân loại hôm nay:

Trên trang web của CDC (Centers for Disease Control and Prevention), tôi tìm thấy dòng định nghĩa này: “Coronaviruses are named for the crown-like spikes on their surface”. Dưới ống kính hiển vi, loại vi khuẩn này có hình thù của một quả cầu với rất nhiều gai nhọn tua tủa chung quanh như đường diềm trên chiếc vương miện. “Corona” từ gốc La-Tinh có nghĩa là “Crown” (vương miện).

Những quả cầu “vi khuẩn” với đầy gai nhọn này sẽ bám dính nạn nhân, cắm sâu vào hai lá phổi khiến cho phổi bị thương tổn, sung mọng và tràn dịch, gây khó thở... rồi không thể tự thở, và cuối cùng là... hết thở!

Sau đây là một ít thông tin khoa học về con cúm virus thuộc loại “cùng hung cực ác” này:

* Tên khoa học của con siêu vi khuẩn này được gọi là SARS-CoV-2 (loại virus gây nhiễm thứ ba xuất phát từ loài dơi - nguyên văn từ CDC-Website: The SARS-CoV-2 virus is a betacoronavirus, like MERS-CoV and SARS-CoV. All three of these viruses have their origins in bats.)

* Tên khoa học của căn bệnh được gọi là: Covid-19

Chuyên viên y tế của Hoa Kỳ, từ Georgia trên đường bay tới New York, đang bày tỏ lòng thương yêu qua hình ảnh hai tay giữ hình trái tim, tháng 3 năm 2020.

Biểu đồ ghi nhận sức lây nhiễm của Covid-19 dựa theo bác sĩ phẫu thuật Vương Công Đức (46 tuổi - Houston/ Texas) hiện nay đang ở mức báo động: Số ca gây nhiễm sẽ tăng gấp đôi mỗi 4 ngày. Tỷ lệ tử vong hiện đang ở mức 3%.

Người viết xin lỗi rằng ngoài những điều trên, sẽ không có thêm con số thống kê đáng buồn nào trong bài viết này. Bởi vì không có con số nào được xem là chính xác khi mà tổng số ca nhiễm bệnh và tử vong cứ tăng thêm từng ngày. Bạn đọc và tôi đang từng ngày dõi theo và cầu nguyện cho loài vi khuẩn đáng nguyên rủa này bị diệt vong, trả lại cuộc sống bình yên cho toàn nhân loại.

Đáng lẽ ra, ngày hôm nay 29/3, K17/2 chúng tôi đang tung

bùng tổ chức Ngày Hội Ngộ Kỷ Niệm 57 Năm Xuống Núi của các cha/ chú/ bác của mình với chủ đề “*Theo Bước Chân Cha*” đầy hứa hẹn. Chúng tôi đã vất vả chuẩn bị cả năm trời và hình dung ra nét mặt rạng rỡ tươi cười khoan dung của họ xem “con cháu ông Lê Lai” làm ăn ra sao? Thế mà!

Đáng lẽ ra, Đại Gia Đình Võ Bị toàn cầu cũng đang rộn ràng chuẩn bị cho ba ngày đại hội vào cuối tháng 6 với Tinh Tụ Võ Bị được ghi nhận qua danh sách yểm trợ tài chính dài vượt khổ Số Táo Quân. Thế mà!

Đáng lẽ ra, “xấp nhỏ” Thanh Thiệu Niên Đa Hiệu chúng tôi cũng đang nao nức chụm đầu bên nhau qua những buổi họp trên phone bàn thảo về những chương trình gây ngạc nhiên thú vị cho “người lớn”. Thế mà!

Ngay cả Disneyland nơi mệnh danh là “The Happiest Place On Earth” cũng phải tạm thời đóng cửa. Tất cả mọi hoạt động kinh tế và xã hội trên thế giới đều ngưng lại!

Thoạt đầu, tôi còn cố gắng “lạc quan tiêu”, nhìn nhận vấn đề qua “lăng kính màu hồng” của ngôn ngữ thi ca:

*Khi khoảng cách an toàn là “sáu bước” (1)
thời “Corona” ta biết phải làm sao?
Đành đứng xa, nụ hôn gió gửi trao
trong ánh mắt là ngôn tình bất tận...
Hãy chịu khó vượt đêm cay ngày đắng,
đừng ôm nhau kéo lại bị “cách ly”,
đừng rót vào tai lời đường mật thâm thì,
kéo virus được nối thêm gươm giáo*

*Thời đại dịch, mọi thứ đều điên đảo
lỡ nắm tay nhau nhớ phải “sát trùng”
Tình buồn hiu, khi xa cách mệnh mỏng
nhìn bốn phía ai nấy đều lo lắng.
Hãy cầu nguyện cho vaccine thần thánh
sớm thành công, cả thế giới trông mong
Hãy nhấn tin yêu thay cho những nụ hôn,*

giữ ngọn lửa trong tim bằng những nhớ

.....

*Một mai đây khi vượt qua cơn lũ,
nhớ lại hôm nay ta sẽ mỉm cười.
Cái “Cô... Na”, hay “Cô... Vịt” kia ơi, (2)
mau thua nhé... bởi “Tình Yêu” sẽ thắng!*

Nhưng rồi khi “màu hồng” ấy chuyển sang “màu đen” như hình ảnh của những chiếc bao rác khoác lên người những nữ y tá Bệnh Viện Mt. Sinai tại New York City thay cho áo khoác y tế, thì “lăng kính” của tôi cũng âm đạm theo:

*Đau lòng lắm phải không em?
Khi mọi thứ gần như cạn kiệt
khẩu trang, găng tay... và những điều cần thiết
niềm tin cũng nhạt nhoà trên những phiến môi khô
Nước Ý khi xưa rộn ràng khúc “Prego” (3)
nay hấp hối mỗi ngày hơn trăm hơi thở cuối*

*New York hôm nào náo nhiệt và sôi nổi
giờ bỗng trở thành địa ngục đợi chờ nhau
May mắn thay trong hoảng hốt lo âu
vẫn có những tấm lòng và con tim nhân ái
vẫn hiểu được những điều cần, nên, phải:*

Ai đi làm?

Ai trú-ấn-tại-gia?

Ai vẫn còn thiết tha

nói và làm những điều tử tế?

Ai sẵn lòng khoác “bao rác” lên người như thế!

Chiến đấu với tử thần bằng áo giáp tha nhân (4)

Cảm tạ những tấm lòng “tha nhân” (vì người khác) của đội ngũ bác sĩ, y tá, các nhân viên y tế và xã hội đang làm việc cật lực ngày đêm. Họ thật sự đang mặc những chiếc “áo giáp” để xông vào trận chiến, giành giật lại từng mạng sống trong tay tử thần.

Trận chiến hôm nay không còn là ảo giác.

Những đoàn xe vận tải của quân đội Ý được huy động để chuyển trung bình 600 xác chết mỗi ngày.

Những chiếc lều trắng dựng lên cấp thời tại New York City, những toa xe đông lạnh trở thành nhà xác dã chiến nơi cửa sau bệnh viện.

Bỗng dưng, tôi cảm thấy hoảng loạn như nỗi sợ của cô bé 9 tuổi năm nào trong căn hầm tránh bom tại Phi Trường Tân Sơn Nhất, 45 năm về trước. Những điều tôi từng đọc, từng nghe, từng thấy trong ký ức Tháng Tư Đen bỗng lần lượt trôi về... những dòng người di tản trên Liên Tỉnh Lộ 7B, những chiếc phi cơ quá tải cố gắng cất cánh khi vẫn còn người di tản bám dưới chân thang... Mẹ tôi quơ quào xách theo một ấm nước uống và một lon Guigoz đựng thịt chà bông vì sợ chúng tôi đói khát.

Ôi! Déjà Vu Tháng Tư mới đáng sợ làm sao!

Thiên hạ đổ xô đi vơ vét tích trữ gạo, thịt, mắm muối, nước uống vv... chuẩn bị cho những ngày “trú ẩn tại gia” chống cúm y như mẹ tôi đã cuống quýt ngày xưa trong những ngày cuối tháng tư. . Duy có mỗi một thứ khác ngày xưa mà tôi suy luận hoài cũng nghĩ không ra, đó là ... những cuộn giấy đi cầu.

Mặt hàng “phi logic” đặc biệt này khan hiếm đến nỗi đã nhanh chóng trở thành tiêu đề của biết bao nhiêu hình ảnh và những câu chuyện cười ra nước mắt. Ngay cả những nhà thiết kế thời trang cũng đã nhanh chóng đưa hình ảnh cuộn giấy đi cầu làm thành những đôi bông tai toàng-teng à-la-mode nóng hổi tính thời sự.

Trong sự hoảng loạn của lòng người trước hiểm hoạ đại dịch, bỗng dưng tôi nhớ đến một câu hát rất thịnh hành của giới trẻ bây giờ “*What doesn't kill you makes you stronger.*” (5)

Phải chăng đó chính là điều đã từng giúp cha chú tôi đã vượt qua những ngày tháng đau thương tưởng chừng không

thoát khỏi sau Tháng Tư năm ấy.

Phải chăng đó chính là điều dẫn đưa chúng tôi đến bến bờ tự do này hôm nay.

Đejala Vu chỉ là một ảo tưởng khi lòng tin yếu đuối.

“Con nhà lính” chúng ta biết tuân theo những hiệu lệnh do các tổng thống và thống đốc ban ra như “trú ẩn tại gia” và giữ gìn vệ sinh thật kỹ càng cùng với một niềm tin mạnh mẽ, chúng ta sẽ thoát qua được cơn đại dịch hiểm nghèo này.

Xin cầu chúc tất cả quý cô-chú-bác, anh-chị-em nhiều thể hệ trong Đại Gia Đình Võ Bị thật dồi dào sức khỏe và bình an giữ vững niềm tin:

*What doesn't kill you makes you stronger
Stand a little taller...
What doesn't kill you makes a fighter
Footsteps even lighter...*

Chú thích:

(1) “Sáu bước” là 6 feet quy định bởi thống đốc tiểu bang Cali cho những buổi hội họp công cộng (nếu cần kíp) trong mùa dịch.

(2) “Cô...Na” (coronavirus) và “Cô...Vịt” covid-19).

(3) ”Prego” là chữ có nhiều nghĩa và rất phổ biến trong ngôn ngữ Ý vốn giàu nhạc tính, trong đó, có một nghĩa là “I pray”= “I beg you” (van vỉ tử thần).

(4) Hình ảnh những nữ y tá tại bệnh viện Mt. Sinai (New York City) đã dùng bao rác để làm áo khoác chống vi khuẩn covid-19 trong tình trạng khan hiếm thiếu trang bị y tế trầm trọng hiện nay. Trong mắt người viết, đây là chiếc áo giáp đẹp nhất nơi trận chiến, bởi vì đó là “Áo Giáp Tha Nhân” (vì người khác).

(5) Stronger (What Doesn't Kill You) - song/ by Kelly

Clarkson.

Thàng 4/2020

Tham khảo:

<https://www.cdc.gov/coronavirus/2019-ncov/cases-updates/summary.html>

Đính chính Đa Hiệu số 118

- Trang 5, dòng 3, đọc là **Trần Văn Bường**.
- Trang 4, mục 27 và trang 185, dòng 3, đọc là **Lê Đắc Lực**,
- Trang 131, phần chú thích ảnh: Từ trái ... **anh chị Lê Hoàn**, Trần Viết Huân, Vượng Chúc.
- Trang 132, dòng 5 từ dưới: **Chúng tôi** đi tàu dọc sông từ...

-Trang 322, dòng 7: chiều **tàn** Thu hay một sớm vào Đông.

Phần cập nhật đã được thực hiện ngay khi Tập San Đa Hiệu 118 được đưa lên website tvbqgvn.org, mục Đa Hiệu.

Trân trọng cáo lỗi cùng quý độc giả và tác giả.

Ban Biên Tập.

Lời Tâm Sự...

Nguyễn Trần (Hồ Lệ, K19)

(Các bạn Nguyễn Trãi – Lê Khánh gọi.)

1. Nếu cuộc đời
không có những buồn, vui, sướng, khổ
Thì tôi đâu thích làm thơ

Nếu thế nhân
Không chém giết lẫn nhau
Thì tôi đâu làm lính chiến

Nếu trên đường đời
Không có em theo cùng
Thì tôi vẫn mãi độc hành.
2. *Nửa đời chinh chiến, nửa đời sau
Sống kiếp tha hương vạn nỗi sầu
Tuổi già bóng xế, chân tàn phé
Thôi đành chấp nhận nỗi thương đau.*
3. Cuộc đời tôi đã chịu nhiều sầu não
Đầy đau thương như “tên gọi chào đời”
Như thuyền đơn trong sóng gió biển khơi
Nên mơ ước được cuối đời yên nghỉ.

Maryland
(1991 – 2020)

MỠI ĐỘ XUÂN VỀ

Minh-Nguyệt K17/1
(Nam Sinh Tín)

Hôm nay là một ngày đẹp trời. Những cây hoa đang nở rộ như sẵn sàng chào đón một mùa Xuân ấm áp nơi miền đất tự do mà tôi đang cư ngụ. Bầu trời sáng rực đang chiếu những tia nắng bình minh lên nền cỏ xanh trong khu vườn sau nhà. Tôi đứng ngắm những cành hoa lan tươi thắm đang đua nhau khoe sắc, trong lúc đợi cô bạn Vy đến đón tôi đi xem chợ Tết.

Khi Vy vừa đến đúng hẹn trong chiếc xe hơi nhỏ nhả màu xanh, chúng tôi khởi hành đi chợ Tết ngay cho thật sớm. Nơi nơi, sau khi tìm mãi mới được chỗ đậu xe, chúng tôi đi vào khu chợ bán hoa. Tuy mới có 9 giờ sáng mà đã có rất đông người qua lại mua bán tấp nập. Những cây quất, các chậu hoa rực rỡ như cúc đại đoá, thủy tiên, hoa hồng, được bày bán hàng loạt. Những bó hoa huệ, hoa lay ơn đỏ, hoa vạn thọ, và những cành mai và cành đào đang được khách lựa chọn để mua. Có cả những cây bon sai trong các chậu kiếng được trồng tia rất công phu và đẹp mắt.

Sau khi ngắm hoa và chụp cho nhau vài tấm ảnh để làm kỷ niệm, chúng tôi đi sang phía bên phải của khu chợ. Có nhiều gian hàng bán đủ loại để thiên hạ mua về đón Xuân, như dưa

hầu, bánh chưng, rượu, mứt, pháo, v.v... Đi một vòng, tôi chỉ mua một hộp mứt sen và vài tấm thiệp chúc Tết. Trái lại Vy đã mua linh tinh nhiều thứ, đặc biệt là mua rất nhiều nhánh hoa đủ màu sắc làm bằng ny-lông. Tôi tò mò hỏi tại sao Vy mua nhiều hoa ny-lông đến thế thì Vy trả lời là để mang về trang trí trong buổi tiệc gây quỹ Cây Mùa Xuân Chiến Sĩ, vì năm hết Tết đến, sẽ cần quyên góp để có được những phần quà gửi về cho các thương binh Việt Nam Cộng Hoà và cô nhi quả phụ đang sống thiếu thốn nơi quê nhà và cần sự giúp đỡ. Sau cả buổi đi chợ Tết và ăn uống, lúc ra bãi đậu xe để đi về, vì Vy là một hội viên trong Ban Tổ Chức tiệc gây quỹ Cây Mùa Xuân Chiến Sĩ, nên Vy đã trao cho tôi một Thiệp Mời tham dự vào cuối tuần tới.

Một tuần trôi qua thật nhanh, như đã hứa với Vy, tôi đến dự tiệc gây quỹ Cây Mùa Xuân Chiến Sĩ được tổ chức tại một nhà hàng rất khang trang. Vy đón tôi ở cửa và dẫn tôi vào ngồi tại bàn tiệc, rồi trở ra phụ các bạn trong ban tiếp tân. Tôi ngồi quan sát chung quanh. Có rất nhiều người đã đến trước đang vui vẻ chuyện trò và chào hỏi lẫn nhau. Ngay cửa ra vào, phòng tiệc được trang trí với công chào đầy những bong bóng và hoa đủ màu, và quan khách đang chờ nhau để đứng vào chụp hình kỷ niệm.

Buổi tiệc khởi đầu đúng giờ ấn định với phần lễ nghi chào cờ và phút mặc niệm để tưởng nhớ đến các anh hùng liệt sĩ đã hy sinh vì tổ quốc, tưởng nhớ những người đã bị tử vong trên con đường đi tìm tự do. Kế tiếp, ông Trưởng Ban Tổ Chức chào mừng quan khách và phát biểu để mọi người hiểu tường tận về ý nghĩa và mục đích chính của buổi tiệc gây quỹ:

“Cây Mùa Xuân Chiến Sĩ là một truyền thống, một nét văn hóa đẹp trong ngày Tết của đại gia đình Quân Lực Việt Nam Cộng Hoà. Đó chính là tấm lòng của hậu phương gửi đến người lính chiến ngoài tiền tuyến. Nó còn là một sinh hoạt Tết của người dân miền Nam, nói lên tình quân dân khắng khít, người hậu phương hướng về người lính xa trường trong dịp

xuân về để chia sẻ những gian nan nhọc nhằn với người chiến sĩ Cộng Hòa.

Thuở trước tháng Tư năm 1975, chính phủ VNCH đã có những buổi tổ chức Cây Mùa Xuân Chiến Sĩ ở mọi nơi trên đất nước Việt Nam để gom góp lòng hảo tâm của dân chúng, gửi quà đến tận tay các chiến sĩ VNCH đang phải ở tiền đồn hẻo lánh, bốn ba khắp nơi trên lãnh thổ 4 vùng Chiến Thuật để chống quân Cộng Sản phương Bắc phá hoại, đảm bảo cho mọi người có được cuộc sống bình an và vui hưởng Xuân. Những món quà gói ghém nhỏ nhỏ đã làm ấm lòng người chiến sĩ nơi tiền đồn hẻo lánh.

Hàng năm, các hội đoàn cựu quân nhân VNCH ở hải ngoại, vẫn luôn duy trì truyền thống Cây Mùa Xuân Chiến Sĩ, để có thể gửi quà đều đặn cho các thương binh và cô nhi quả phụ kém may mắn hơn, đang rất cần sự giúp đỡ. Họ là những chiến sĩ VNCH đã một thời chiến đấu trong lửa đạn và đã hy sinh một phần thân thể và bị tổn thất không thể phục hồi. Những gia đình cô nhi quả phụ đang phải vật lộn với cuộc sống mưu sinh hàng ngày. Yếm trợ về tinh thần và vật chất đối với các gia đình thương binh và cô nhi quả phụ chủ đích là để họ cảm thấy không bị lãng quên và được an ủi mà tiếp tục sống trong quãng đời còn lại.

Trong lúc mọi người thưởng thức các món ăn chọn lọc của nhà hàng, mở đầu chương trình văn nghệ, người MC giới thiệu Ban Tổ Chức, với áo dài đồng phục điểm hoa anh đào, đồng ca nhạc phẩm Ly Rượu Mừng của nhạc sĩ Phạm Đình Chương để chào mừng quan khách. Phần văn nghệ trình diễn tập trung vào kỷ niệm xa xưa của một thời chinh chiến. Các ca sĩ trình bày những nhạc phẩm xuân quen thuộc như Đồn Vắng Chiều Xuân, Xuân Này Con Không Về, Hoa Xuân, v.v... Các thế hệ trẻ gồm có cả các em nhỏ khoảng 8-9 tuổi cũng đóng góp những màn ca múa thật dễ thương và xuất sắc. Riêng tiết mục đặc biệt của các phụ nữ trao tặng vòng hoa cho các cựu quân nhân mặc quân phục VNCH, đã khiến tôi nhớ lại hình

ảnh của các em gái hậu phương quàng vòng hoa chiến thắng cho các anh chiến sĩ kiêu hùng vào thời gian trước năm 1975.

Đại Hội Thương Binh VNCH kỳ 12, tổ chức tại Nam California, ngày 21 tháng 7 năm 2019.

Ngồi bên cạnh tôi tại bàn tiệc, Vy kể cho tôi nghe là bức họa sơn dầu “Người lính VNCH nơi tiền đồn hẻo lánh” đã do một họa sĩ thân hữu gửi tặng để làm bối cảnh trên sân khấu. Tất cả những gì tôi chứng kiến trong buổi tiệc hôm nay đều là nhờ lòng tự nguyện và thiện chí tích cực đóng góp của Ban Tổ Chức và các thân hữu. Họ đã có lòng dành thời gian, công sức và tài chánh, để cùng nhau sinh hoạt, với mong ước là thực hiện một buổi tiệc gây quỹ Cây Mùa Xuân Chiến Sĩ có ý nghĩa và thật hoàn hảo, để đạt được sự ủng hộ nồng nhiệt của các vị hảo tâm. Nhờ vậy mà các thương binh VNCH và cô nhi quả phụ đã nhận được những phần quà trong nhiều năm qua.

Sau lần tham dự buổi tiệc gây quỹ hôm nay, Vy đã rủ tôi đi theo cùng với mọi người để xem cho biết họ sinh hoạt ra sao. Khoảng hai tuần sau, tôi đã quyết định tháp tùng Vy đi sinh hoạt ở nhiều nơi và cảm thấy rất thích thú khi nhìn thấy mọi người cùng vui vẻ bỏ công sức ra làm những việc có hữu ích. Vào dịp chuẩn bị Đại Nhạc Hội Cám Ơn Anh Người Chiến Sĩ

VNCH, chúng tôi đã hẹn nhau đi đến địa điểm tổ chức trước một ngày, cùng nhau xếp hàng ngàn chiếc ghế thành hàng đều, sau đó dùng giấy cáp cột các cạnh ghế vào với nhau cho khỏi bị xô xịch, để ngày hôm sau các quan khách và đồng hương có chỗ ngồi thoải mái và an toàn trong lúc thưởng thức văn nghệ do các ca sĩ chuyên nghiệp trình bày. Với rất nhiều đóng góp và lòng hảo tâm từ mọi nơi, ngày Đại Nhạc Hội Cám Ôn Anh đã được thành công mỹ mãn. Những món quà Xuân đã kịp được gửi đến tận tay cho các gia đình thương binh VNCH và cô nhi quả phụ.

Hiện nay vẫn còn rất nhiều thương binh VNCH và cô nhi quả phụ đang sống trong cảnh nghèo khổ ở quê nhà, nên các hội đoàn vẫn tích cực gây quỹ Cây Mùa Xuân Chiến Sĩ, giúp đỡ họ về phương diện vật chất và y tế để gia đình họ có được cuộc sống cao hơn.

QUÀ XUÂN

*Cùng nhau chung sức góp quyền
Giúp thương binh bớt ưu phiền khổ đau
Cô nhi quả phụ quên sầu
Được an ủi sống bên nhau qua ngày*

*Gói quà trao tặng tận tay
Chúc thương binh được vui vầy đón xuân
Viếng thăm chào hỏi ân cần
Chúc họ vui hưởng mùa xuân an lành*

Những người đang được may mắn với cuộc sống tự do, gia đình và sự nghiệp ổn định, luôn tri ân các cựu quân nhân VNCH. Họ là những người lính chiến đã từng “Vi Nước Quên Thân Minh”, đã miệt mài dũng cảm chiến đấu trong gian khổ và hiểm nguy để bảo đảm an toàn cho người dân được vui hưởng thanh bình.

Cứ mỗi độ Xuân về, mặc dù vẫn giữ phong tục đón mừng Xuân Mới, nhưng người Việt ở hải ngoại vẫn luôn hướng về quê cha đất tổ hiện đang lâm cảnh điêu linh, tiếc nuối cho đất

nước điêu tàn, văn hoá của nước Việt ngàn năm văn hiến bị suy thoái, và hằng ước mơ có một ngày trở về quê hương khi không còn Cộng Sản.

XUÂN THA HƯƠNG

*Xuân về ôn lại vần thơ
Ước mơ lý tưởng ngọn cờ Quốc Gia
Từ ngày già biệt quê cha
Mỗi độ Xuân đến nhớ nhà thương quê*

Xứ người mơ ước ngày về
Mong sao thấy lại con đê đầu làng
Đường về cách biệt quan san
Quê hương còn lũ Việt Gian cản đường

*Thấy dân ai oán đau thương
Ngóng về non nước sầu vương mỗi mòn
Xuân về Mai nở bên sông
Muôn hoa đua sắc pháo bông toả ngời*

Trời xanh bát ngát thắm tươi
Sao lòng héo trước cảnh đời vui xuân
Cầu mong ước nguyện đạt thành
Tương lai đổi mới dân lành mừng vui

*Phục hưng đất mẹ rạng ngời
Cờ Vàng phát phối giữa trời quê hương*

Quân Lực Việt Nam Cộng Hoà đã đào tạo những sĩ quan ưu tú, những người chiến sĩ can trường. Họ đã tận tình phục vụ và chiến đấu để bảo vệ đất nước. Tiếc thay, giang san đã bị mất vào tay Cộng Sản. Cùng chung số phận, người lính VNCH đã bị bắt buộc vứt bỏ vũ khí, để rồi người tự sát cho tròn tiết tháo, hoặc trở thành tù binh, hay phải bỏ nước ra đi để tỵ nạn Cộng Sản.

Suốt gần một nửa thế kỷ sống lưu vong, những người Việt ly hương ở khắp bốn bề năm châu vẫn còn mãi miết tiếp tục tranh đấu cho tự do dân chủ và nhân quyền để yểm trợ người dân trong nước.

Vì tiền đồ của tổ quốc, vì tương lai của dân tộc, vì mỗi hận vong quốc, và vì lá cờ vàng ba sọc đỏ đã thấm máu muôn vạn anh hùng, người dân yêu nước vẫn giữ vững tinh thần phục quốc. Họ đã noi gương dòng máu anh dũng của tổ tiên, đoàn kết vững vàng, mạnh dạn đấu tranh ngăn chặn kẻ bạo hành hại nước hại dân. Trước bàn thờ tổ quốc, trước anh linh các vị anh hùng cứu quốc, trước vong linh chiến sĩ trận vong, họ luôn mang nặng lời thề, bằng mọi cách phải tranh đấu để giải phóng đất nước khỏi chế độ cai trị độc tài và phi nhân của Cộng Sản, khôi phục giang san cho một tương lai đổi mới tự do, no ấm và hùng cường. Với niềm tin, các thế hệ cha ông kiên trì dẫn dắt con cháu trên hành trình tranh đấu, giữ vững lập trường chống Cộng, dần thân đốt to ngọn đuốc đấu tranh cho một ngày trở về vinh quang của dân tộc.

Khi đất nước đang bị giặc Tàu đầu độc với sự tiếp tay của Cộng Sản Việt Nam tàn ác đối với người cùng chung huyết thống, những con cháu của Mẹ Việt Nam không thể vô tình thờ ơ, mà phải làm gì để rạng danh giòng máu Tiên Rồng.

*TRĂM NĂM BIA ĐÁ CŨNG MÒN
MÀI GƯƠNG PHỤC QUỐC NGƯỜI CÒN ĐỢI MONG.*